

הדפוס
2100
15 אפר

ר"ה של"ג
התק"ו

מזכירין יציאת מצרים

שמות פרק ג'ד

ומשה היה רועה את צאן יתרו חתנו כהן מדין וינהג את הצאן את המדבר ויבא אל הר האלהים חרבה וירא מלאך ידוד אליו בלבת אש מתוך הסנה וירא והנה הסנה בער באש והסנה איננו אבל: ויאמר משה אסרה נא וארא את המראה הגדל הזה מדוע לא יבער הסנה: וירא ידוד כי סר לראות ויקרא אליו אלהים מותך הסנה ויאמר משה משה ויאמר הנני: ויאמר אל תקרב הלם של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קודש הוא: ויאמר אנכי אלהי אביך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה פניו כי ירא מהביט אל האלהים: ויאמר ידוד ראה ראיתי את עני עמי אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי מפני נגשו כי ידעתי את מכאובי: וארד להצילו מיד מצרים ולהעלותו מן הארץ ההוא אל ארץ טובה ורחבה אל ארץ זבת חלב ודבש אל מקום הכנעני והחתי והאמרי והפריז והחזי והיבסי: ועתה הנה צעקת בני ישראל באה אלי וגם ראיתי את הלאץ אשר מצרים לחצים אתם:

1. ועתה לכה ואשלחך אל פרעה והוצא את עמי בני ישראל ממצרים: ויאמר משה אל האלהים מי אנכי כי אלך אל פרעה וכי אוציא את בני ישראל ממצרים: ויאמר כי אהיה עמך וזה לך האות כי אנכי שלחתיך בהוציאך את העם ממצרים תעברון את האלהים על ההר הזה:

2. ויאמר משה אל האלהים הנה אנכי בא אל בני ישראל ואמרת להם אלהי אבותיכם שלחני אליכם ואמרו לי מה שמו מה אמר אלהים: ויאמר אלהים אל משה אהיה אשר אהיה ויאמר כה תאמר לבני ישראל אלהי שלחני אליכם:

3. ויען משה ויאמר והן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקלי כי יאמרו לא נראה אליך ידוד: ויאמר אליו ידוד מזה מה זה בידך ויאמר משה: ויאמר השליכה ארצה וישליכה ארצה ויהי לנחש וינש משה מפניו: ויאמר ידוד אל משה שלח ידך ואחו בונכו וישלח ידו ויחזק בו ויהי למטה בכפו: למען יאמינו כי נראה אליך ידוד אלהי אבתם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב:

4. ויאמר משה אל ידוד בי אדני לא איש דברים אנכי גם מתמול גם משלש גם מאז דברך אל עבדך כי נבד פה וכבד לשון אנכי: ויאמר ידוד אליו מי שם פה לאדם או מי ישום אלם או חרש או פקח או עור ולא אנכי ידוד: ועתה לך ואנכי אהיה עם פיך והדריתיך אשר תדבר:

5. ויאמר בי אדני שלח נא ביד תשלח: ויחר אף ידוד במשה ויאמר הלא אהרן אחיך הלוי ידעתי כי דבר ידבר הוא וגם הנה הוא יצא לקראתך וראך ושמח בלבב: ודברת אליו ושמת את הדברים בפיו ואנכי אהיה עם פיך ועם פיהו ודברתי אתכם את אשר תעשו: ודבר הוא לך אל העם והיה הוא יהיה לך לפה ואתה תהיה לו לאלהים: ואת המטה הזה תקח בידך אשר תעשה בו את האתת:

נש"י - ביד מי שאתה ניגל לשלוח, והוא אהרן. דבר אחר ניד אחר שמלח לשלוח, שאין סופי להגניסם לארץ ולהיות נוהלים לעצמם, יש לך שלוחים הרבה:

תרגום יונתן בן עוזיאל
ואמר בבש ברחמי מן קדמך יי, שלח כדון שליחותך ביד פנחס דחמי למשתלחא בסוף יומיא] - אמר משה:
בבקשה, ברה רחמיך ד', שלח את שליחותך ביד פנחס הראוי להיות שלוח באחרית הימים].

לש"י, כפף מליעל דף קי"ד עמוד ב'
לאו סתם מר- לזיחא למאן דאמר דלליבו כוא פנחס. וכחייב ביה " קא קנאהו", וכן בפנחס: " כגאוו אה קנאהו".

במדבר רבה (וילנא) פרשה כא ד"ה טו ד"א יפקד
א"ר שמואל בר נחמני שבעה ימים היה מפתחו הקב"ה שילך בשליחותו והיה אומר לו (שמות ז) שלח נא בידך תשלח לא איש דברים אנכי גם מתמול גם משלשום הרי ז' ימים לאחר זמן פייסו הקב"ה והלך בשליחותו ונעשה כל אותן הנסים על ידו

זכריה פרק ט

גילי מאד בת ציון הריעי בת ירושלם הנה מלכך יבוא לך צדיק וגושע הוא עני ורכב על חמור ועל עיר בן אתנות: והכרתי רכב מאפרים וסוס מירושלם ונכרתה קשת מלחמה ודבר שלום לגוים ומשלו: מים עד ים ומנחור עד אפסי ארץ: גם את בדם בריתך שלחתי אסיריך מבור אין מים בו: שובו לבצרון אסירי התקוה גם היום מגיד משנה אשיב לך:

רש"י

גם אם - תווקעני עמו, כמו שהיה לדיק ונוקע, כי בדם בריתך הרי נבאחי לכם לעתיד וגם עתה מגלות בצל שאתם עכשיו זהוכם: בדם בריתך - בזכות דם הכרית שנזקק עליכם בסיני "וגה דם הכרית אשר כרתה" שלחתי אסיריך - מן הגלות:

ויקרא רבה פרשה ו [ה]

אמר להון הקב"ה גם את בדם בריתך (זכריה ט, יא). וזכרתי אותו הדם שבסיני בשביל כן שלחתי אסיריך מבור אין מים בו

גמרא תניא, אמר להם בן זומא לחכמים: וכי מזכירין יציאת מצרים לימות המשיח? והלא כבר נאמר: [רמיהו כ"ג] הנה ימים באים נאם ה' ולא יאמרו עוד חי ה' אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים, כי אם חי ה' אשר העלה ואשר הביא את זרע בית ישראל מארץ צפונה ומכל הארצות אשר הדחתים שם! - אמרו לו: לא שתעקר יציאת מצרים ממקומה, אלא שתהא שעבוד מלכות עיקר, ויציאת מצרים טפל לו. כיוצא בו אתה אומר: [בראשית ל"ה] לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך. לא שיעקר יעקב ממקומו, אלא ישראל עיקר ויעקב טפל לו;

הגאולה נמשכת היא והולכת. גאולת מצרים וגאולת-העתיד השלמה היא פעולה אחת שאינה פוסקת. פעולת הירד החזקה והרוע הנטויה, אשר החלה במצרים והיא פועלת את פעולותיה בכל המסבות. משה ואלהיו גואלים הם לגאולה אחת. המתחזיל והגומר, הפותח והחותם הם יחד ממלאים את החטיבה. ורוח ישראל מקשיב הוא את קול התנועות של פעולת הגאולה. ההולכות מפל המסבות עד מלא צמיחת קרן הישועה במלואה וטובה.

(R. L. ...)

הגאולה מוטבעת היא בטבע ישראל. היא חותם פנימי. גם את בדם בריתך שלחתי אסיריך מבור אין מים בו. משה מאיר את אור התורה ואלהיו - את אור הטבע הישראלית הנקיה קדושת הברית. המקנא לברית. מלאך הברית. באבות מתגבר אור התורה. בכנים - אור הטבע הישראלי הקדוש, וזה יוצץ באחרית הימים בחבורם. והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם, ומשה ואלהיו יתחברו יחד באומה ובפל אחד מישראל בפני עצמו. מידי אביר יעקב משם רועה אבן ישראל. - אב ובנין דבית ישראל.